

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 419/2023-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Langer Legal s. r. o., Floriánska 19, Košice, IČO 52 222 226, proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č. k. 14C/43/2018-181 z 28. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Návrhu sťažovateľky na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením o výške náhrady trov konania v civilnom spore, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

II.

2. Sťažovateľka sa proti žalovanému domáhala sumy [REDAKOVANÉ] eur. S jej späťvzatím žaloby žalovaný súhlasil a okresný súd konanie zastavil a žalovanému priznal náhradu trov konania. Ich výšku určil uznesením vyššieho súdneho úradníka na 315,20 eur za tri úkony advokáta žalovaného: príprava a prevzatie zastúpenia, účasť na pojednávaní 5. septembra 2019 a súhlas so späťvzatím žaloby z 25. júna 2020. Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil nie podľa § 10 ods. 2, ale podľa § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Okrem toho žalovanému nepriznal náhradu za (i) vyjadrenie k späťvzatiu žaloby z 20. apríla 2020, keďže vzhľadom na jeho obsah nešlo o podanie vo veci samej, a (ii) za ďalšiu poradu žalovaného s jeho advokátom z 24. júna 2020, ktorá len predchádzala súhlasu so späťvzatím žaloby a nešlo o účelný a nevyhnutný úkon.

3. Proti tomu podal žalovaný sťažnosť, keď nesúhlasil s argumentáciou, ktorá viedla k nevyhoveniu vyčísleniu jeho trov. Sťažovateľka k sťažnosti uviedla, že uznesenie je správne. Doplnila, že o pojednávaní 5. septembra 2019 nevedela a namietla tri úkony právnej služby (vyjadrenie k späťvzatiu žaloby, ďalšiu poradu z 24. júna 2020 a súhlas so späťvzatím žaloby), ktoré označila ako nesprávne vyúčtované (v rozpore s vyhláškou), keďže nebola preukázaná ich opodstatnenosť.

4. Okresný súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením sudcu uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil tak, že výšku náhrady trov konania určil na 4 772,28 eur. Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 2 vyhlášky a žalovanému priznal náhradu aj za vyjadrenie k späťvzatiu žaloby z 20. apríla 2020 a ďalšiu poradu žalovaného s jeho advokátom z 24. júna 2020. K námietke o účelnosti a dôvodnosti úkonov právnej služby žalovaného uviedol, že vyjadrenie k späťvzatiu žaloby bolo účelné, keďže nasledovalo po výzve súdu. K ďalšej porade advokáta so žalovaným uviedol, že bola účelná, keďže jej podstatou bolo vytvorenie predpokladov na dôležité rozhodnutie žalovaného o tom, či bude súhlasiť so späťvzatím žaloby.

III.

5. Podľa sťažovateľky uznesenie nespĺňa ústavnú požiadavku riadneho odôvodnenia v časti o účelnosti a dôvodnosti vyjadrenia žalovaného k späťvzatiu žaloby a jeho ďalšej porade s advokátom. Z toho, že žalovaný sa najprv vyjadril k späťvzatiu žaloby, no až následne sa radil s advokátom a súhlasil so späťvzatím, podľa sťažovateľky jasne vyplýva, že žalovaný „roztiahol“ jednoduchý procesný úkon do troch úkonov právnej služby a okrem strohého vyčíslenia trov nepreukázal, prečo takýto postup bol dôvodný a účelný. Podľa sťažovateľky uznesenie ignoruje nevhodný postup žalovaného a nie je z neho zrejmé, prečo sa mu priznala náhrada za tri úkony právnej služby pre dosiahnutie niečoho, na čo sa vyžaduje zásadne len jeden úkon právnej služby.

6. Podľa sťažovateľky i keby pred vyjadrením k späťvzatiu žaloby bola potrebná porada žalovaného s advokátom, nie je zrejmé, prečo si vyžiadala viac ako hodinu, a teda odmenu v základnej sadzbe podľa § 13a ods. 1 písm. b) vyhlášky, keďže si mohla vyžiadať kratší čas, a tým len polovicu tejto sadzby podľa § 13 ods. 2 písm. d) vyhlášky, či dokonca mohla byť taká krátka, že by ani nepredstavovala samostatný úkon právnej služby.

7. Podľa sťažovateľky absentuje i odôvodnenie odmeny za pojednávanie 5. septembra 2019, na ktorom bol len vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, ktorý bol následne zrušený. Za účasť na pojednávaní, na ktorom došlo len k vyhláseniu rozsudku, patrí podľa § 13a ods. 4 vyhlášky len polovica základnej sadzby a uznesenie neodôvodňuje, prečo za účasť na takomto pojednávaní bola priznaná odmena v plnej základnej sadzbe podľa § 13a ods. 1 písm. e) vyhlášky.

IV.

8. Na predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) bolo zistené, že ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde), a predbežne neboli zistené dôvody na jej odmietnutie podľa § 56

ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde v plnom rozsahu prijatá na ďalšie konanie.

V.

9. Sťažovateľka žiada odložiť vykonateľnosť namietaného uznesenia, čo odôvodňuje tým, že jeho exekúcia by pre ňu znamenala závažnú ujmu, keďže je poberateľkou starobného dôchodku, nevlastní žiaden majetok vyššej hodnoty a hoci je zamestnaná, často býva dlhodobo práceneschopná. Znova poukazuje na to, že výška náhrady trov je v zjavnom rozpore s vyhláškou, a preto by sa exekúcia viedla na podklade zjavne nezákonného rozhodnutia.

10. K odkladu vykonateľnosti ústavnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia možno podľa § 129 zákona o ústavnom súde pristúpiť, ak by jeho právnymi následkami hrozila závažná ujma. Napadnuté uznesenie sťažovateľku zaväzuje k pomerne vysokému peňažnému plneniu, no jej argumentácia smeruje k tomu, že toto peňažné plnenie je približne len v polovici priznané v dôsledku zjavne mylnej právnej úvahy okresného súdu. Nie je však spochybnené, že by sťažovateľka nebola povinná žalovanému nahradiť trovy konania v sume, ktorá presahuje 2 000 eur. S ohľadom na túto skutočnosť sťažovateľkou tvrdená majetková a príjmová situácia nie je okolnosťou, ktorá by bola spôsobilá viesť k závažnej ujme na strane sťažovateľky. Ochrana práv nemajetnej sťažovateľky s jej tvrdým nízkym príjmom je zabezpečená v exekučnom konaní sumou, ktorá nemôže byť postihnutá zrážkami z príjmov. Okrem toho prípadné vyhovie jej ústavnej sťažnosti bude mať za následok zrušenie namietaného uznesenia s možnosťou následného zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. S ohľadom na dĺžku trvania konania o ústavnej sťažnosti preto nemožno očakávať, že by v exekúcii bolo vymožená suma, ktorá presahuje tú časť priznanej náhrady trov konania, ktorá nie je spochybnená argumentáciou sťažovateľky v ústavnej sťažnosti. To vylučuje záver o tom, že exekúcia namietaného uznesenia by bola spôsobilá viesť k závažnej ujme sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. augusta 2023

Robert Šorl
predseda senátu